



IN MEMORIAM

IVAN AMBROŽ (1919–2009)

V začetku marca smo se na dobravskem pokopališču v Mariboru poslovili od spoštovanega gospoda Ivana Ambroža. Množica prijateljev, nekdanjih sodelavcev, stanovskih kolegov in njegovih nekdanjih dijakov se je ob številnih sorodnikih in njegovi družini še zadnjič neposredno poslovila od velikega Mariborčana.

Rodil se je pred devetdesetimi leti, avgusta 1919, v družini cenjenega čevljarkega mojstra v vasi Senik pri Svetem Tomažu v Prlekiji. Družinske načrte, da mladi Ivan postane naslednik v domači čevljarški delavnici, je spremenila druga svetovna vojna. Iz vojnega ujetništva se je vrnil šele po letu zdravljenja. Posledice vojnih ran mu niso omogočale fizičnega dela na domači kmetiji in delavnici, zato je vlogo družinskega naslednika prevzel mlajši brat, sam pa se je podal v gradbeno šolo. Najprej je končal delovodsko šolo, po nekaj letih delovnih izkušenj pa je šolanje nadaljeval na Srednji gradbeni šoli in kasneje na takratni Višji tehnični šoli ter si tako pridobil naziv višji gradbeni tehnik. Svojo delovno pot je začel v tedanjem vseslovenskem gradbenem podjetju Gradis na gradbišču hidrocentrale Mariborski otok. Po izločitvi skupine za izvajanje nizkih in hidro gradenj pa je prešel v novonastalo podjetje Tehnogradnje.

Obogatenega z izkušnjami iz mnogih gradbišč so ga v šestdesetih letih prejšnjega stoletja povabili na pedagoško pot. Najprej je svoje znanje prenašal na mlade kot učitelj strokovnih predmetov, nato pa veliko let tudi kot predstojnik tedanjega Gradbenega šolskega centra v Mariboru. Prav gotovo med nekdanjimi dijaki te srednje tehnične in poklicne šole ni nikogar, ki se ne bi z veseljem in spoštovanjem spominjal ur njegovega pouka. Ivan Ambrož je imel redko in zelo zeleno lastnost: znal je posredovati znanje na prav poseben, le njemu lasten način, z nepozabnimi vložki osebnih izkušenj in humorja. Pri tem pa je tudi povsem neprisiljeno in učinkovito vzgajal. Zanj je resnično veljalo, da so ga imeli dijaki iskreno radi in se njegovih ur veselili.

Mnogi smo ostali v spoštljivem stiku z gospodom Ambrožem še dolgo po tem, ko smo zapustili srednješolske klopi ob Smetanovi ulici. Nanj smo se obračali tudi kasneje kot stanovski kolegi. V uspehih mnogih slovenskih gradbenikov, ki smo se ob njem strokovno in človeško bogatili, je vtakano tudi Ivanovo ime, čeprav nevidno, a vendar globoko.

Iskreno pripadnost gradbeni stroki in željo po njenem napredku je pokojni Ivan Ambrož neposredno živel tudi s svojim predanim delom v Društvu gradbenih inženirjev in tehnikov Maribor. Kot aktiven član izvršnega odbora in dolgoletni tajnik društva je bil njegova duša in srce. Zato je neprecenljiv tudi njegov prispevek h kvalitetni stanovski organiziranosti gradbenikov v tem delu države. Bil je tudi med najaktivnejšimi pobudniki za ustanovitev višjega gradbenega šolstva – današnje fakultete za gradbeništvo pri Univerzi v Mariboru. Pred leti je za svoje delo prejel naziv zaslužnega člana, lani ob šestdesetletnem jubileju Društva gradbenih inženirjev in tehnikov pa posebno priznanje za njegove izjemne dosežke ter prispevek k razvoju gradbeništva in našega društva.

Njegovo brezmejno pripravljenost pomagati so živo občutili tudi mariborski planinci. Kot navdušen oboževalec narave in stvarstva je dolga leta predano skrbel za Mariborsko kočo, priljubljeno planinsko postojanko na Pohorju. V obdobju, ko je bil njen gospodar, je sam in s prijatelji ali sodelavci veliko postoril za njeno vzdrževanje in ohranitev, posledično pa za prijetno počutje pohodnikov.

Gospod Ivan Ambrož je bil spoštovan in uspešen gradbeni strokovnjak, učitelj, vzgojitelj, vzornik, sodelavec, dolga leta aktiven član različnih strokovnih in ljubiteljskih organizacij, zaželen in upoštevan svetovalec v sredini, kjer je bival ali se občasno družil, vedno in povsod pa iskren prijatelj in ČLOVEK z veliko začetnico. V našem spominu upravičeno ostaja kot nestor slovenskega gradbenega šolstva. Ko nas prevevajo občutki žalosti, da smo ga izgubili, nad njimi zmaga je tolažilna misel o sreči, da smo ga imeli. Zaradi svojega človeško toplega, spoštljivega, iskrenega pa tudi iskrivega pristopa k stroki je marsikomu med nami dal povod in pogum, da smo se pridružili in vztrajali v panogi.

Čeprav je veliko zadnjih let živel mirno in na videz umaknjeno od zunanosti in stroke, ki ji je iskreno pripadal, smo vsi, ki smo razloge za to poznali, vedeli, da jo je še vedno spremljal podobno kot nekoč. Gospod Ivan Ambrož je bil moder in pokončen, spravljen in povezujoč mož. Na podlagi svojega dela in zaradi življenjske dobrote in skrbnosti ostaja med slovenskimi gradbeniki kot zgled in legenda!

DGIT Maribor